

[Poul Dam.]

har ret sent i udvalgets arbejde fået en skitse over undervisningstidens anvendelse under forudsætning af en 4-årig teoretisk uddannelse med et øvelsesbibliotek, men vi har intet set til, hvordan man tænker sig undervisningstiden anvendt under den nu påtænkte ordning med 3 års teoretisk undervisning, på et eller andet tidspunkt afbrudt af et års praktisk arbejde.

Jeg har en fornemmelse af — men mere end en fornemmelse kan det jo ikke være, når man ikke er inde i disse i en vis forstand meget lukkede kredse — at bibliotekaruddannelsen har en vis slagside i æstetisk, skønlitterær retning. Jeg tror, at adskillige, der går igennem biblioteksskolen, er sådan en slags litterater, nogle af dem en slags digtere, som benytter denne sidevej for at komme i nærheden af en eller anden halt pegasus.

Folkebibliotekarerne har jo imidlertid en langt vigtigere opgave på hele det faglitterære område, og jeg har i hvert fald i det, jeg har set hidtil, ikke følt mig tilfredsstillet ved det timetal og den fagkundskab, som var anvendt på at oplære de fremtidige bibliotekarer på faglitteraturrens felt og i faglitterær vejledning. Det er noget, man meget ofte opdager som aktiv folkeoplyser, at den vejledning, som folk får på bibliotekerne på dette område, ikke er så forfærdelig meget værd.

I denne forbindelse vil jeg også gerne sige, at jeg tror, at vi før eller senere bliver nødt til at tage hele spørgsmålet om delingen mellem et folkebiblioteksvæsen og et videnskabeligt biblioteksvæsen op til behandling. Jeg tror, der bag hele tanken om et særligt folkebiblioteksvæsen er en gammel forestilling om folket som noget, man skal behandle på samme måde, som rationalismens præster behandlede det. Jeg tror, at de mennesker, der hidtil har benyttet folkebibliotekerne, i betydelig udstrækning vokser op i det interesseområde og i den litteraturkvalitet, som hidtil har været forbeholdt de videnskabelige biblioteker, og jeg tror, at en bibliotekarenhedsuddannelse må være noget, som ligger et eller andet sted i en ikke for fjern fremtid. Jeg tror også, at bibliotekarernes hele samfundsmæssige placering er noget, der skal

drøftes ganske grundigt, før vi får en mere endelig lov end den, der nu formodentlig bliver gennemført.

Jeg har altså ikke turdet tage medansvar for nogen udsættelse — og selv om min indstilling måske ikke ville have været afgørende, ville en undladelse af at stemme for lovforslaget jo alligevel formelt set have indebåret et sådant ansvar — men jeg har givet tilsagn om at støtte lovforslaget og er taknemlig over, at loven får den midlertidige karakter, som tilfældet bliver med den foreslåede revisionsparagraf. Og så vil jeg blot håbe, at den debat om bibliotekaruddannelsen, som man en gang imellem får lejlighed til at se lidt af — noget af den synes jo ikke at foregå i fuld offentlighed — vil udvikle sig således i de kommende år, at folketingsudvalget, næste gang denne lov skal revideres, er helt klar over, hvad det foretager sig.

Bækgaard: Så vidt jeg kan se af det mit parti tilstillede udvalgsbilag og betænkningen er det et ret stort arbejde, der er præsteret af udvalget, og da betænkningen endvidere i nogen grad giver udtryk for imødekommelse af de ønsker, jeg fremførte ved første behandling, vil jeg gratulere udvalget med det resultat, der foreligger.

Jeg tænker her særlig på, at uddannelsens praktiske del efter udvalgets opfattelse bør udgøre en fjerdedel af den samlede studietid, altså et år. Som jeg sagde ved første behandling, tillægger jeg det stor betydning, at bibliotekareleverne bliver oplært i den nære kontakt med kunderne. Om et år så er det rigtige, er vel vanskeligt at bedømme, men det er noget bedre end de oprindelige foreslåede 4 måneder. Også fordi det er vanskeligt at bedømme rigtigheden af forholdet mellem den praktiske og den teoretiske uddannelse, kan vi stemme for det stillede ændringsforslag om en revision af loven i 1971-72.

Vi er også enige med udvalget i, at skolens lokalebehov søges dækket ved midlertidigt lejemål. I den forbindelse kan ministeren måske oplyse, om der er mulighed for et sådant lejearrangement.

De uafhængige kan altså støtte ændringsforslaget og vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.